

SYLVIAN JOULULAULU

Em H H⁷ Em
Ja niin joulu joutui jo taas Pohjolaan;
D⁷/F# G Am H^{sus} H
joulu joutui jo rintoihinkin.

H⁷ Em D⁷ G
Ja kuuset ne kirkkaasti luo loistoaan
Am D G^{sus} G
jo pirtteihin pienoisihin.

H/D# Em A/C# D D⁷
Mutt' ylhääällä orressa vielä on vain
G C C⁷ H
se häkki, mi sulkee mun sirkuttajain,
H⁷/D# Em H A/H H Em
ja vaiennut vaikerrus on vankilan.

Am⁶ A^{#o} Em/H H⁷ Em
Oi, murheita muistaa ken vois laulajan?

Miss' sypressit tuoksuu nyt talvellakin,
istun oksalla uljaimman puun.

Miss' siintääpi veet, viini on vaahtovin
ja sää aina kuin toukokuun.

Ja Etnanpa kaukaa mä kauniina nään.

Ah, tää kaikki hurmaa ja huumaapi pään,
ja laulelmat lempeesti lehdoissa soi,
sen runsaimmat riemut ken kertoilla voi!

**Sä tähdistää kirkkain nyt loisteesi luo
sinne Suomehen kaukaisehen!**

**Ja sitten kun sammuu sun tuikkeesi tuo,
sa siunaa se maa muistojen!**

Sen vertaista toista en mistään ma saa.

On armain ja kallein mull' ain' Suomenmaa!

**Ja kiitosta sen laulu soi Sylvian
ja soi aina lauluista sointuisimman.**

Sanat Sakari Topelius
Suomennos Martti Korpilahti
Sävel Karl Collán